

[κτῆσις ὀνήσιμός ἐσθ'· ὀσίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.]
μηδέ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀρούρης.

Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου,
χώρης δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.

40

Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
χρυσὸς αἰεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
Χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν·
σεῦ γὰρ ἔκῃτι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν ἀδελφειοί τε συναίμοις.

45